



PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

MEI - JUNI 2020

De coronatijd geeft tijd om stil te staan,
om opnieuw te kijken naar de symbolen van onze
kerk.

Het raakt me dat het blote voeten zijn op de hoge
deuren.

Waarom die blote voeten?

Zijn ze een teken dat je zo onbevooroordeeld mogelijk
naar binnen moet gaan,
en weer naar buiten komen ook?

Dat alle regels die er in de loop van de eeuwen zijn
gegroeid,
je kunnen weerhouden van onbevangen kijken en
luisteren?

Dat het belangrijk is dat die deuren altijd open kunnen,
op een kier blijven staan,
om je te laten aanvoelen en leren met blote voeten,
in Gods Geest,
van wat er buiten en binnen in je gebeurt?

Een zalig Pinksteren in 2020

Eline Claassens

Op zoek naar een nieuwe balans

Overheden staan in de hele wereld voor de moeilijke taak om een verantwoorde weg terug te vinden uit coronatijd naar wat premier Rutte het 'nieuwe normale' leven noemt. Uiteenlopende belangen moeten worden afgewogen. Wat weegt zwaarder: eenzaamheid bij tal van ouderen of het coronasterftecijfer zo laag mogelijk houden? Werkloosheid van mensen en faillissementen of het voorkomen van verdere verspreiding van het virus? Hoever kan de overheid gaan met maatregelen die diep in het leven van mensen ingrijpen? Hoe belangrijk is de economie, hoe belangrijk het sociale leven in een situatie waarin artsen en epidemiologen allereerst worstelen met een medisch probleem? Het zijn moeilijke afwegingen, en eerdere ervaringen waaruit we kunnen leren, zijn er niet. De juiste balans vinden, daar gaat het om. Ook in het leven van de vele mensen die rechtstreeks getroffen zijn door corona. Hun leven is vaak al op de kop gezet. De mensen die iemand aan corona hebben verloren, maar niet bij de uitvaart konden zijn. Mensen die hun werk verloren hebben of hun winkel of bedrijf moeten sluiten. Gezinnen die ontwricht raken door thuiswerken en omdat de scholen gesloten zijn. Ouderen die hun huis niet uit kunnen en geen bezoek ontvangen. Allemaal moeten zij de balans in hun leven zien te herstellen.

En dat geldt ook voor degenen die onder corona niet zo veel te lijden hebben. Want die mensen zijn er ook. Maar ook voor hen is er iets veranderd. Zij voelen aan dat de samenleving ontregeld is en mensen van slag zijn. En dat heeft natuurlijk ook invloed op hun leven. Ook hun leven is niet meer helemaal zoals het was.

De wereld zal er na corona niet heel anders uitzien, denk ik. Maar misschien hier en daar toch een beetje. Het zou kunnen. Niet terug naar de oude situatie, alsof die zo ideaal was. Maar op zoek naar een nieuw evenwicht tussen de dingen die we altijd al deden of niet deden, de tijd die we voor onszelf hebben en de tijd die we doorbrengen samen met anderen, onze eigen besognes en onze aandacht en zorg voor anderen, het managen van de actuele situatie en het plannen maken voor de toekomst.

Geen revolutie in ons leven. Geen totaal nieuw begin. Maar hier en daar een nieuw beginnetje, voorzichtig eens iets nieuws proberen. Kijken of het niet ook anders kan. Het klinkt weinig ambitieus. Maar wie weet, een minieme verschuiving op de weegschaal kan de hele zaak doen kantelen. Hoe klein is dat virus niet – en we zien wat het heeft teweeggebracht!

En voor de Kerk? In Duitsland plaatste de bisschop van Hildesheim, Heiner Wilmer kanttekeningen bij het streamen van de zondagse eucharistievieringen dat opeens overal opdook, tot in de kleinste parochiekerken. Het is door velen toegejuicht als een stap het digitale tijdperk in, naar een moderne Kerk. Maar de Duitse bisschop ziet het als het symptoom van een probleem: alsof de Kerk niet van veel meer leeft (of hoort te leven) dan van de zondagsmis alleen. De Kerk kan en moet als levende gemeenschap van betrokken mensen op vele manieren worden opgebouwd. De bisschop zei het met zoveel woorden: ook een Pasen zonder Paasmis kan echt Pasen zijn. Dat geldt ook voor

het komende Pinksterfeest. Het geldt voor elke zondag. De Kerk moet op zoek naar een nieuwe balans.

Zegt de bisschop daarmee iets nieuws? Welnee. Het is allemaal al te lezen in de officiële teksten van het Tweede Vaticaans Concilie. En zeker heeft de Kerk ook in de eeuwen daarvoor haar evangelische en missionaire taak nooit vergeten, al heeft zij heel wat stekken laten vallen bij de praktische invulling van die taak in het dagelijkse leven van gelovige mensen.

Het is waar: door corona worden we op onszelf teruggeworpen. We denken na over het leven, hoe precair en kwetsbaar het is. Hoe alleen we soms zijn. Ook in het sterven. Dat onze machtige economie kan instorten. Maar ook dat mensen veerkrachtig zijn en verbluffende nieuwe dingen kunnen bedenken om elkaar te helpen. Of een nieuwe weg kunnen inslaan met z'n allen: want nu de economie hapert, blijkt hoezeer de natuur op adem komt. Ook hier op zoek naar een nieuwe balans: tussen economie en natuur. Of het kan, weet niemand. Maar het zal moeten! En we voelen hoe belangrijk en waardevol het is bij een gemeenschap te horen. Dat je zonder gemeenschap iets belangrijks mist in het leven. Dat meer dan ooit mensen die uitgesloten zijn, niet mee kunnen doen, onze aandacht verdienen. Dat een gemeenschap niet vanzelf bestaat maar alleen bij de gratie van mensen die zich inzetten om er samen een te vormen. Je moet er iets voor doen! En dat kan op een heleboel manieren. Op oude en nieuwe manieren. Met een blik op het verleden en met een blik op de toekomst.

Coronatijd is een tijd van ellende maar ook van daadkracht en hoop die in slechte tijden het beste van de mens naar boven haalt.

Op zoek naar een nieuw evenwicht. Het is een kans. Voor ieder van ons. Voor ons allen. Voor de wereld.

Rob Pauls

Bereikbaarheid pastoraal team

Nu de bijeenkomsten in de Andreasparochie en andere activiteiten ook in mei niet doorgaan en voor juni nog onzeker zijn, wil het pastoraal team waar mogelijk zich blijven inzetten voor alle parochianen, bezoekers en belangstellenden van de parochie.

En nu juist nu familiecontacten gereduceerd zijn, de thuiszorg, huishoudelijke hulp of vrijwilliger is weggevallen of minder vaak op bezoek komt, heeft u misschien behoefte aan 'een praatje' of heeft u vragen over de ontstane situatie.

Wij staan voor u paraat. U kunt met ons telefonisch contact opnemen als u even wilt praten, of een vraag wilt stellen of uw hart even wilt luchten. Dit kan met de volgende personen van het pastoraal team:

Eline Claassens 045 - 5718467

Marcel Mollink 045 - 5740378

Nan Paffen 045 - 5423211

Math Gulpers 045 - 5416987 of 06 - 43364466 ('s avonds)

Rob Pauls 043 - 3061706.

Activiteiten komende periode

Bij het maken van dit parochieblad weten we nog niet hoe lang de maatregelen tegen verspreiding van het coronavirus van kracht blijven. En als er versoepeling komt, wat die dan inhoudt. In elk geval zijn er tot en met 1 juni geen vieringen.

Wel is sinds 3 mei onze kerk **elke dag van 11.00 tot 12.00 uur open** voor gebed of om een kaars aan te steken. Uiteraard met inachtneming van de voorschriften op het gebied van aantal aanwezigen, afstand, hygiëne en gezondheid. Er is geen mogelijkheid om koffie te drinken. Wel om op gepaste afstand een praatje te maken met de aanwezige mensen.

Zodra er nieuws is, vermelden wij dat op onze website: www.sintandreas.nl.



Zondagmorgen in Corona

de dag opent mijn ogen
de blik gefixeerd op het
nulpunt, snauwt iets van
een nieuwe tijd

nog is zijn gezicht
glad bijna plooieloos de
actuele cijfers marcheren
in de juiste richting

ondanks alle waarschuwingen:
de lente houdt geen afstand en
de vogels zingen zoals altijd
drinken we aandachtig

frustatiecocktails en lepelen
met fakemoes gevulde
verrassingseieren oefenen
danse macabre in stille

winkelstraten en op
terrassen-distantie breekt
een hele wereld
in scherven

Anita Seo Dornbach



Op afstand toch heel actief

Onze woensdagmiddagbijeenkomsten liggen stil en voor sommigen van onze groep is dat heel moeilijk daar ze alleen wonen en/of alleenstaande zijn. We bellen elkaar regelmatig, mailen of whatsappen, zodat een ieder zo zijn hart even kan luchten of zomaar iets kan vertellen. Het valt de meesten niet mee om alleen maar thuis te zijn. De kinderen, kleinkinderen of de ouders niet kunnen bezoeken wordt ook als moeilijk ervaren ondanks het telefonisch contact of beeldbellen. De meesten hebben al niet veel contacten, dus dat maakt het extra zwaar. Via WhatsApp worden vaak de grapjes gedeeld die nu natuurlijk de ronde doen. Zo relativëren we een beetje de situatie. Maar er is ook tijd voor introspectie.

Een aantal van ons is weer met veel plezier aan de slag gegaan met het maken van kerstkaarten. Al menig jaar maken we kerstkaarten voor een organisatie in Kerkrade die 400 kerstpakketten rond brengt op Eerste Kerstdag. Verschillende mensen van onze groep krijgen zo 'n pakket en vonden dat er wel een beetje meer kerstsfeer in mocht zitten. (Buiten dat alle lof voor de inhoud van het pakket.) We zijn toen aan de slag gegaan met het maken van kaarten en we stoppen er elk jaar een ander gedicht bij, in de hoop dat het een hart onder de riem is. Al verschillende jaren krijgen we leuke reacties.

Verder proberen we zo goed en zo kwaad als het kan alvast onze voorbereidingen te treffen voor de Werelddag van Armoede op 17 oktober. De mensen van de Joseph Wresinski Cultuurstichting (zusterorganisatie van de Vierde Wereld) heeft ons gevraagd of zij hun nieuwe stuk *Zie de mens* op **17 oktober** in Heerlen kunnen komen spelen. Zij maken theater over armoede en uitsluiting met mensen die zelf in armoede leven. Na een belronde naar de mensen van de groep was iedereen enthousiast. En wonder boven wonder: het Cultuurhuis in Heerlen had op deze dag nog geen boekingen staan. We hebben dus meteen gereserveerd. Voorafgaand aan de voorstellingen hebben we normaliter een solidariteitsmaaltijd, mogelijk dit jaar ook. Het kan zijn dat de J.W.C. de twee dagen daarvoor 15 en/of 16 oktober een voorstelling geeft in Sittard en/of Maastricht. We hopen uiteraard dat tegen die tijd het mogelijk is om dit theaterstuk ten tonele te brengen. Duimen maar. Desondanks proberen we een alternatief te bedenken mocht de 1,5-meterregel nog actief zijn, zodat we niet met lege handen staan.

Geïnteresseerd? Maak bij die datum in uw agenda alvast een aantekening!



Uit 'Zelf Siöldi' 2019

We denken erover om op het onderwerp van het theaterstuk voort te borduren voor onze viering die we ook elk jaar in de Andreasparochie houden rond die tijd. Dit alles vraagt van ons natuurlijk best wel wat werk, zoals teksten maken, teksten instuderen, fondsen werven, uitnodigingen versturen en op welke manier dan ook reclame maken, inkopen doen voor het bereiden van de maaltijd enz. enz.

Uiteraard hopen we ook dat er provinciaal weer een actie op touw wordt gezet. De mensen van de groep zijn gevraagd hierover alvast na te denken. We hebben het vorig jaar heel speciaal gevonden en we voelden ons heel erg gesteund en gesterkt.

We hopen dat iedereen nog virusvrij is en deze tijd goed doorkomt. Blijf gezond. Graag tot ziens.

Marion Braad

Kerkdiensten online en RTV Parkstad

Verschillende kerken zenden hun diensten via tv en/of internet uit. Zo kunt u vieringen volgen vanuit:

- de Pancratriuskerk, zondag 10.00 uur, via RTV Parkstad, <https://kerkdienstgemist.nl/stations/722-St-Pancratriuskerk-Heerlen> of de facebookpagina van deken Bouman (<https://www.facebook.com/hbouman>);
- Klooster Wittem, zondag 11.00 uur, via www.kloosterwittem.nl/live;
- de PKN-kerk Parkstad, zondag 10.00 uur, via Youtube (bereikbaar via www.pknparkstad.nl).

<p>COMBI VOORDEEL</p> <p>Pizza Taco met sla en saus</p> <p>3 voor 15,50</p> <p>per stuk 5,95</p> <p>Afbakken: 12 min. op 180°C</p>	<p>SLAGERIJ VAN MELIK</p> <p>Sinds 1938</p> <p>Heerlerbaan</p>
---	---

Corona en Sierra Leone

Overall ter wereld worden mensen op verschillende manieren getroffen door het coronavirus, zo ook in Sierra Leone.

Op onze website taiama-andreas.org

kunt u een beetje zien hoe de jongeren van het Youth Advocacy Network (YAN) hiermee omgaan.

Ik heb, voor dit parochieblad, de president van YAN, Sajor Jalloh, gevraagd om een artikel te schrijven over hoe hij tegen de coronacrisis aankijkt en met name hoe hij naar de westerse wereld kijkt. Over sommige dingen kun je van mening verschillen maar het geeft je wel een kijkje in de gedachten van een Afrikaanse jongeman. Sajor is een man die met de beperkte middelen die hij heeft, een radiootje om naar de BBC te luisteren, verder probeert te kijken dan zijn stadje Kabala.

Sajor: "Het nieuwe coronavirus is een wereldwijde pandemie die mensen treft. Het sterftecijfer is ongeveer 20% (noot: op dit moment is dit 6%) van de besmette personen en dan vooral ouderen en mensen met andere aandoeningen zoals hart- en vaatziektes en leveraandoeningen. Er is volgens de Wereldgezondheidsorganisatie voorlopig geen vaccin beschikbaar. Wereldwijd zijn er al meer dan 200.000 mensen gestorven aan het nieuwe coronavirus. Nu Amerika de hoogste sterfte heeft, Italië de tweede en Spanje de derde in de sterftelijst is, ongeacht hoe geavanceerd deze landen zijn op het gebied van medische voorzieningen, kunnen ze het nog steeds niet verhelpen!

Ik geloof dat er ergens iets mis is.

Sommige mensen, vooral in Afrika, geloven dat dit virus (corona) een door de mens gemaakt virus is in de Chinese stad Wuhan. En sommigen geloven dat het de 5G-straling is. Maar ik, als Afrikaanse man, weet het niet.

Corona is een natuurlijke ziekte, dat is wat ik geloof.

Maar nogmaals, er is iets mis!

De wetenschap heeft volgens mij 60% tot 65% van haar onderzoek besteed aan nucleaire ontwikkeling, transport, industrialisatie en communicatie! Het zal geen overdreven verklaring zijn om te zeggen dat er, vooral in Afrika, weinig of geen aandacht is besteed aan medisch onderzoek en preventie. Er sterven hier nog steeds mensen aan veelvoorkomende ziekten. Er moet hieraan dus meer aandacht worden besteed.

Noot: in 2019 stierven er in Congo 6000 kinderen aan de mazelen.

Als het over politiek gaat, moet men zich richten op Afrika. In Afrika zijn de medische voorzieningen zo slecht dat zelfs als een president of minister hoofdpijn heeft, hij voor controle naar Europa, Amerika of Azië zal rennen. Ze willen macht om zichzelf en hun gezinnen te verrijken en laten de gewone man/vrouw achter in extreme armoede en met slechte medische voorzieningen. Ik weet dat een politicus in Afrika dit artikel irritant of nutteloos kan vinden. Maar het is een feit. Voor het coronavirus bidden we dat het zich in Afrika niet zo veelvuldig zal verspreiden zoals in de andere continenten in de



wereld. Hier hebben we niet de medische voorzieningen die jullie hebben; we kunnen hier in Sierra Leone zelfs geen zuurstof toedienen, laat staan dat we beschikken over beademingsapparaten.

Maar het ergste van alles is dat artsen en verpleegkundigen al bijna twee maanden niet worden betaald. Stel je voor dat een arts of verpleegkundige zijn of haar leven op het spel zet en zelf weinig of niets te eten heeft. Ik denk dat dat niet kan werken.

Op het gebied van de technologie richt men zich meer op machines en elektronica dan op medische apparatuur. Mijn vriend, een arts, vertelde me ooit 'We voeren wel operaties uit maar met weinig hoop op overleven voor de patiënt'.

Aanbevelingen

Er moet meer worden gedaan aan medisch onderzoek naar en preventie van lang bestaande ziekten. (Noot: malaria, mazelen, ebola.) De gezondheid van de mensen moet prioriteit krijgen in Afrika. Niet het vullen van de zakken van..."

Na het schrijven van dit artikel is Sajor naar zijn geboortedorp in de bush vertrokken. Voor de komende drie dagen is er (opnieuw) een lock down afgekondigd. Dat betekent dat niemand de straat op mag, ook niet om eten te kopen. In het dorp komen geen agenten en soldaten controleren en is er op het land tenminste iets van eten te vinden.

Wilt u weten hoe Sajor de eerste lock down is doorgelopen? Kijk dan op: <https://taiama-andreas.org/2020/04/04/lock-down-in-sierra-leone/>

Marie-José Brounen, Stichting Taiama-Andreas

Tasjes

Om het *Youth Advocacy Network (YAN)* te steunen verkoopt Taiama-Andreas mooie tasjes. Ze zijn te vinden in de webwinkel: <https://taiama-andreas.org/winkel>.



Caritas 045 To Go

Caritas 045 deelt twee keer per week soep, brood en fruit uit aan mensen met een minimuminkomen, vanuit twee locaties: op dinsdag van 17.00 tot 19.00 uur bij de Corneliuskerk te Heerlerheide en op donderdag van 17.00 tot 19.00 uur bij de St. Josephkerk aan de Heerlerbaan. Het eten kan thuis worden opgewarmd en gegeten. Vrijwilligers zien er op toe dat iedereen zich houdt aan de coronamaatregelen.

Plantjes voor Vincentius

Plantjes uit zaden kweken gaat ook door in coronatijd. Dus ook dit jaar kunt u zonnebloemen of andere bloemen komen ophalen. Ik kan ze u ook komen brengen. Uw bijdrage is een vrijwillige gave. De opbrengst is voor de Vincentiusvereniging Heerlen. Vorig jaar is er € 171,- opgehaald. U kunt langs komen op Keerweg 36 of ik kan de plantjes bij u aan de voordeur zetten. Graag even bellen als u ze wil komen halen (telefoon 045 - 5425783). Het voordeel is dat u ze dan ook kunt zien. Ik heb de volgende planten:

- Cotoneaster: dit is een bodembedekker die laag bij de grond blijft en ongeveer 20 cm hoog wordt.
- Lonicera: ook een bodembedekker; deze wordt zeker 50 cm hoog.
- Kerstomaatjes: kleine tomaatjes. Als het weer mooi blijft deze zomer, veel opbrengst.
- Trostomaten: deze leveren wat grotere tomaten.
- Zinnia: dit zijn de plantjes die altijd in de ronde bak staan bij de ingang van de kerk. Het ene jaar staat er Zinnia Pompon (allerlei kleuren), het andere jaar Zinnia Perzisch Tapijt (bruingele bloemen). Dit jaar heb ik beide soorten. Het is wel aan te bevelen een wat groter aantal te planten, anders maken ze een zielige indruk. Voor de prijs hoeft u het niet te laten.



Zonnebloemen:

- Helant Annuus: kleine zonnebloemen, die ongeveer 60 cm groot worden.
- Helanthus Stella: minizonnebloem. Op de verpakking staat dat deze zonnebloem 140 cm hoog wordt. In gunstige omstandigheden wordt hij groter. De plantjes zijn al tamelijk groot en het is dus aan te raden niet te lang met planten te wachten.
- Helianthus: dit is een reuzezonnebloem, die 2 à 3 meter hoog wordt.

De volgende planten heb ik ook, maar de plantjes zijn nog klein:

- Cosmos: deze wordt 80 cm groot.
- Ridderspoor, die ook tot 80 cm groot wordt.
- Malope: wordt tot 1 meter groot.
- Afrikanen, kleine soort met geelbruine bloemen.
- Leeuwebek: doet het alleen goed in de volle zon.

Verder heb ik nog een paar courgettes en pompoenen.

Graag ontvang ik de vierkante potjes retour. Je kunt ze achterlaten bij de Andreasparchie of bij de Keerweg achter het groene hek zetten.

Dolf Hutschemaekers

In gesprek met Fieke Verschueren

"Leven is groeien.

Het oude loslaten om open te staan voor het nieuwe.

Leven is gevoelig worden en blijven voor wat voorbij het zichtbare is.

Leven is ervaren wat je opdracht is en die vervullen met dankbaarheid.

Leven is de liefde leven, de liefde zijn."

Deze tekst lag op tafel toen ik op 1 mei bij haar thuis kwam voor dit interview. Het is Fieke's motto en vormde meteen de kapstok voor ons gesprek. "Het oude loslaten?", was mijn vraag, "vertel eens", en zij begon:



"Ik heb dit aan den lijve ervaren, acht jaar geleden na de dood van Tom. Het eerste half jaar voelde als een emotionele aardbeving door het gemis/het verdriet en ik kwam niet toe aan leven... Totdat ik alle moed bijeenraapte en me in het diepe stortte door naar Les Vaux in de Auvergne te gaan. Om daar te ontdekken hoe ik verder moest, hoe ik mijn verdriet en het gemis van Tom kon verweven met mijn leven. Samen met vijf lotgenoten gingen we aan de slag. Daar gingen mij de ogen open: ik moest niet in het verdriet blijven hangen; dat blokkeerde mijn toekomst. Ik moest dat loslaten en zo ruimte scheppen voor iets nieuws, voor een nieuwe levensopdracht. Ik zag weer een opening hoe ik verder kon. Ik had het voorbeeld van mijn maatje Tom voor ogen; hij kon echt luisteren naar mensen en zich inleven. Als radiotherapeut oncoloog had hij met patiënten van doen, maar hij zag hen en ook hun familie altijd eerst als mens met hun angst, hun hoop. Nu nog ontvang ik kaarten van mensen die daar heel dankbaar voor zijn. Ja, zo wil ik mijn leven ook invullen: oog hebben voor wat mensen op momenten echt nodig hebben.

Met die gedachte kwam ik een paar jaar geleden in de Andreaskerk. Ik voelde mij meteen thuis want ik trof een gemeenschap van mensen die ditzelfde doel hebben en het ook waar maken: 'de liefde leven, de liefde zijn'. Dit valt ook steeds te beluisteren in de woorden die gesproken worden, die altijd ingaan op dit punt in de woordkeuze, verstaanbare taal en altijd lijnen trekken naar de actualiteit.

Ik ben in 1971 met Tom getrouwd. Hij kwam uit Roermond uit een gezin van negen, ik uit St. Odiliënberg uit een gezin van vijf. Ik heb jarenlang gewerkt als directiesecretaresse in Zorgcentrum de Dormig in Landgraaf. Ik deed dit werk met heel veel passie omdat ik ook in die functie veel kon betekenen voor mensen. Ik zou absoluut niet geschikt zijn voor een functie in het bedrijfsleven.

Kort na ons 40-jarig huwelijk is Tom overleden. Wij hebben twee kinderen, een zoon en een dochter, en vijf schatten van kleinkinderen. We hebben veel geluk gekend! Ik ben oppas-oma, en kom daarom niet toe aan een vaste vrijwilligerstaak in de parochie, maar probeer wel altijd ad hoc te helpen wanneer dat nodig is.

Een persoon die mij inspireert in mijn leven is Elly de Bruijn; zij is de directeur van Les Vaux in Frankrijk, de stichting die zich toelegt op het coachen van kankerpatiënten en hun naasten om zo goed mogelijk om te gaan met de bedreigende ziekte en hoe daarna verder... Haar niet aflatende energie – zij is de tachtig ruim gepasseerd – en haar manier van werken spreken mij erg aan. Helpen betekent voor haar niet alleen maar troosten, maar vooral luisteren en een opening zoeken naar nieuw leven, naar perspectief. Geloven betekent voor mij: steeds blijven proberen – in de voetstappen van Jezus van Nazareth – de liefde te leven, de liefde te zijn. Dus niet zozeer dogma's aannemen en regels volgen.

Of ik bang ben voor de dood? Niet om dood te gaan, maar ik zou het wel moeilijk vinden afscheid te moeten nemen van mijn kinderen, kleinkinderen en mensen die mij dierbaar zijn. Als ik één levensles met anderen mag delen dan is het dit: 'Blijf niet steken in verdriet, maar ga erdoor heen en je zult er rijker uitkomen.'

Ik zou het best fijn vinden om een paar mensen uit te nodigen aan tafel als mij daartoe de gelegenheid geboden wordt. Dan zou ik de partner van een onlangs overleden vriendin (na 60 jaar vriendschap) vragen en een goede vriendin die lang in Oeganda gewoond heeft. Ik denk dat ik met hen een fijn en diepgaand gesprek zou kunnen hebben over het leven en hoe je omgaat met verlies.”

Hier kwam ons boeiende gesprek ten einde; Fieke heeft Tonny Siermans bereid gevonden het stokje van haar over te nemen; dat verhaal kunt u dan lezen in het volgende parochieblad.

Geert Bles

Uitgestelde activiteiten

Verschillende eerder aangekondigde activiteiten zijn vanwege de coronacrisis niet doorgestaan. Het gaat om de presentatie van de eerste communicanten, de eerste-communievieringen en de cursussen dansexpressie en bibliodrama. Zodra de situatie het toelaat, zullen daarvoor nieuwe data worden gepland. Ook het in mei geplande concert van Trio Vivente gaat niet door. Volg de ontwikkelingen op onze website: www.sintandreas.nl.

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreas-parochie

Pastoraal team

Pastor Geert Bles
045 - 571 40 78

Diaconaal werker
Rob Pauls: 043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Karin van Doormaal,
vicevoorzitter
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 15 juni. Intenties en kopij voor 20 juni t/m 12 juli graag uiterlijk **1 juni** opgeven.

VIERINGEN

Tot en met 1 juni vinden er geen vieringen plaats. Op dit moment beraden de bisschoppen zich op de maatregelen en mogelijkheden daarna. Zodra er weer vieringen kunnen plaatsvinden, vermelden wij dat op onze website: www.sintandreas.nl.

Onze financiën

Nu onze kerk al weken gesloten is, missen wij een belangrijke bron van inkomsten, nl. de collectes. Ondertussen lopen de kosten wel gewoon door. En ook al voelen we ons wat ongemakkelijk om het te vragen, want velen zitten door de coronacrisis in financiële problemen, maar toch: wilt u ons helpen? Iedere extra bijdrage, hoe klein of groot ook, wordt gewaardeerd! U kunt uw bijdrage overmaken op een van de rekeningnummers in het colofon hiernaast o.v.v. extra gift i.v.m. corona.

Overleden

30 januari 2020
Martin Dominikowski

25 februari 2020
Jacques Raumanns

12 april 2020
Eep Homminga

13 april 2020
Henk Noijen

22 april 2020
Toni van Westrop